

7. Про затвердження Порядку казначейського обслуговування місцевих бюджетів : Наказ Міністерства фінансів України : від 23.08.2012 р. №938. *Офіційний вісник України*. 2012. № 72. Ст. 2918.

Мороченець Ілона Ярославівна

ст.гр. Фзм-21, ТНЕУ

Мелих Оксана Юрївна

к.е.н., доцент кафедри фінансів ім. С.І. Юрія ТНЕУ

ДОМІНАНТИ ПОЛІТИКИ ЗАХИСТУ ПРАВ СПОЖИВАЧІВ

Згідно з розробленими і прийнятими генеральною Асамблеєю ООН принципами захисту інтересів споживачів до інтересів споживачів було віднесено [1]:

- забезпечення фізичної безпеки споживачів;
- захист економічних інтересів споживача забезпеченням задовільних експлуатаційних і технічних характеристик продукції;
- розробку норм якості і безпеки споживчих послуг і товарів;
- сприяння у створенні споживчих кооперативів та асоціацій;
- розробку процедур компенсування споживачам збитків, понесених в результаті порушення їх прав споживача;
- розробку просвітницьких програм для споживачів як невід'ємної частини системи освіти.

Розвиток системи особистих потреб відбувається на основі певних закономірностей, що є відображенням реалізації загального закону підвищення потреб. Дані закономірності є численними і відображають, за суттю, всі сторони відтворювального процесу. Серед них можна виділити наступні [2]:

1) ступінь задоволення системи соціально-економічних потреб населення, що залежить від:

- рівня економічного розвитку країни й ефективності функціонування національної економіки;
- пануючих в суспільстві принципів розподілу національного доходу і механізмів його державного перерозподілу;

2) системний характер потреб населення, постійно ускладнюється, в міру зростання доходів і розвивається від нижчих потреб до вищих;

3) зміни в темпах і структурі потреб, обумовлених розвитком галузей, що випускають товари споживацького призначення, виробництво яких, у свою чергу, залежить від темпів розвитку та ефективності галузей

виробництва засобів виробництва, що працюють на галузі другого підрозділу валового суспільного продукту;

4) розвиток системи потреб населення за допомогою постійного розв'язання суперечності між тенденцією до безмежного росту потреб населення і обмеженими в кожен даний момент можливостями для їх задоволення. Ця суперечність вирішується на основі економічно ефективної реалізації світових досягнень науково-технічного прогресу, що забезпечує скорочення часу на виробництво традиційних потреб і сприяє народженню нових;

5) узагальнення практики економічного розвитку країн світу, яке дозволяє зробити висновок, що зі зростанням доходів населення спостерігаються певні зміни в структурі споживання і потреб населення.

В результаті глобалізації економіки політика захисту споживачів стала міжнародною проблемою, оскільки:

- інтернаціоналізація, зокрема, за допомогою нових технологій, вимагає транснаціонального контролю, вирішень та засобів компенсації;

- для створення механізмів регулювання використовується порівняльне право, а у галузях із низьким рівнем регулювання працюють споживацькі організації;

- створення економічно інтегрованих регіонів і пов'язаний з цим процес поширення доступу прискорили процес гармонізації законів, у тому числі, законів про захист прав споживачів у різних частинах світу;

- у рамках такого процесу глобалізації захист споживачів став яскравою ілюстрацією потреби узгодження соціальних інтересів або інтересів громадян із вимогами економіки та вільної торгівлі, та умов, які слід визначити для захисту інтересів споживачів в епоху глобалізації [3].

Головним завданням держави у сфері захисту інтересів споживачів є створення умов для розвитку інституціонального середовища, надання населенню прав і можливостей вибору між „кращим і найкращим” серед безпечних товарів та послуг, а також розвиток взаємодії усіх гілок національної системи захисту інтересів споживачів, спрямований на гармонізацію законодавства про захист прав споживачів із діючими нормами в країнах ЄС.

Стратегічною метою державної політики у сфері захисту прав споживачів є створення реальних умов реалізації громадянами-споживачами своїх законних інтересів і прав на території України. Перед державою стоїть завдання забезпечити наявність правових та організаційних основ, які дозволяють, адекватно рівню розвитку економіки і суспільства, формувати та розвивати державну політику у сфері захисту прав споживачів.

Література:

1. Резолюція Генеральної Асамблеї ООН «Керівні принципи для захисту інтересів споживачів». URL: <http://consumers.unian.ua/356993-rezolyutsiya-generalnoji-asambleji-oon-kerivni-printsipi-dlya-zahistu-interesiv-spojivachiv.html> (дата звернення 03.02.2018).
2. Мандибура В.О. Розвиток системи захисту прав споживачів як умова зростання якості життя населення України. *Україна: аспекти праці*. Київ, 2007. № 8. С. 3-9.
3. Дудла І. О. Захист прав споживачів: навч. посіб. Київ: ЦУЛ, 2009. 448с

Олійник Микола Михайлович

ст. гр. Фзм-21, ТНЕУ

Науковий керівник – к.е.н., доцент Русін В.М.

ФІНАНСОВА БЕЗПЕКА РЕГІОНУ: ЗАВДАННЯ ТА ЗАГРОЗИ

В сучасних умовах розбудови і розвитку фінансової системи України особливої актуальності набувають завдання забезпечення фінансової безпеки регіонів. Розвиток регіону в швидкозмінних умовах загострення політичної і економічної ситуації в країні вимагає завчасного виявлення загроз його фінансовій безпеці, швидкого реагування на негативні чинники, постійного моніторингу зовнішнього та внутрішнього становища. Виникає потреба у наявності обмеженої кінцевої множини індикаторів, зміна яких сигналізує про зміну стану фінансової безпеки регіону.

Важливою складовою фінансової безпеки держави є фінансова безпека регіону, котра представляє собою індикатор стану фінансового розвитку регіону, що характеризується рівнем стабільності державних фінансів, веденням підприємницької діяльності, інвестиційним кліматом, рівнем життя населення, розвитком банківського сектору [1, с.128].

Проблематика фінансової безпеки регіонів ще не достатньо розкрита. Хоча робота в цьому напрямку ведеться вітчизняними вченими. Так В.Г. Маргасова, Н. В. Ткаленко у [2] розглянули сутність фінансової безпеки регіону і передумови її формування. М. І. Виклюк у [3] досліджує структурну побудову фінансової безпеки регіону, зміст та призначення основних її складових. М. М. Медвідь в [4] провів аналіз методичних підходів оцінювання стану фінансової безпеки регіону та надав власну